

РЕШЕНИЕ

№ 6153

гр. София, 06.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав,
в публично заседание на 26.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Бранимира Митушева

при участието на секретаря Гергана Мартинова , като разгледа дело номер **4443** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с чл. 38, ал. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ .

Образувано е по жалба на [фирма], [населено място], представлявано от А. В. Д. и М. М., срещу Решение № ППН-01-435 от 25.03.2020 г. на Комисията за защита на личните данни.

В жалбата са развити доводи за незаконосъобразност на административния акт, като постановен при съществени нарушения на административно-производствените правила и в противоречие с материално-правните норми. Твърди се, че в процесния случай са били налице предпоставките на чл. 54, ал. 1, т. 3 от АПК и административният орган е следвало да спре административното производство до установяване на факта на престъплението. В жалбата се сочи още, че Комисията при постановяване на решението си е нарушила разпоредите на чл. 7 и чл. 35 от АПК, като изобщо не е изследвала механизма на нарушението и всички факти, които са довели до него, както и не е изпълнила задължението си да препрати документите за проверка на прокуратурата. Според жалбоподателят установяването на факта има ли извършено престъпление, както и идентифицирането на престъпния деец са от значение за развитие на образуваното пред Комисията производство и впоследствие за постановяването на административния акт по съществуващата жалба. Възражава се

още, че Комисията няма компетентност да се произнесе по случаи, касаещи използването на лични данни, когато последните представляват престъпление по смисъла на НК, като съставянето и използването на неистински официален документ и удостоверяването на неверни обстоятелства в него, съставлява документни престъпления по чл. 311 във връзка с чл. 309 от НК. Жалбоподателят счита, че извън компетентността на Комисията е да проверява автентичността на документи, доколкото същата не е разследващ орган, като в случаи, когато се твърди неправомерно обработване на данни въз основа на неистински договор, то предпоставка за ангажиране на отговорност от страна на Комисията е фактът на неистинността да бъде установен в рамките на наказателното производство. Твърди се още, че Комисията не е приложила правилно разпоредбите на чл. 6, § 1 от Регламента /ЕС/ 2016/679, както и че в конкретния случай жалбоподателят добросъвестно е обработил данните на абоната, изхождайки от това, че договорът между дружеството и г-н Г. е валидно сключен, както и същите са обработени в контекста на нормалната търговска дейност на дружеството – предоставяне на електронни съобщителни услуги. Претендира се от съда да постанови съдебно решение, с което да отмени решението, както и бъдат присъдени направените по делото разноски.

Ответникът – КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ /КЗЛД/ – редовно призован, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и счита същата за неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – П. П. Г. – редовно призована, оспорва жалбата и счита същата за неоснователна.

СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, редовно уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Производството пред КЗЛД е образувано по жалба рег. № ППН-01-435/03.05.2019 г. на П. П. Г. за това, че при сключен от него договор за услуга домашен интернет с [фирма] на 24.04.2019 г. е установил, че услугата не е активна, като след обаждане до офис на мобилния оператор му е съобщено, че на негово име се водят няколко услуги и лизинги, чиито плащания са просрочени и поради тази причина няма домашен интернет. В жалбата се сочи още, че лицето не е подписвало договорите с дължимите просрочени задължения, поради което е злоупотребено с личните му данни. С писмо изх. № ППН-01-435/1/02.07.2019 г. КЗЛД е изисквала от жалбоподателя да представи договора с мобилния оператор, заедно с приложения и анекси към него. С писмо вх. № ППН-01-435/8/07.08.2019 г. П. Г. е представил: Анекс към договор № [ЕГН], подписан от П. Г.; изменение и допълнение към Приложение № 1 към Договор №[ЕИК] от 27.12.2018 г. – промяна на клаузи за отговорност, подписан от П. Г.; Приложение № 1 към Договор №[ЕИК]/27.12.2018 г. „Промоционални условия за ползване на комплексна услуга /пакет/ - Фиксиран интернет /Високоскоростен оптичен интернет/, Ц. телевизия, Фиксирана телефонна услуга „Домашен телефон“; Приложение № 1 към Договор №[ЕИК]/27.12.2018 г. „Условия за ползване на комплексна услуга /пакет/ - Фиксиран интернет, Ц. телевизия и Фиксирана телефонна услуга „Домашен телефон“; Приложение № 3 към Договор №[ЕИК]/27.12.2018г. – ценоразпис; Допълнение към Приложение № 1 към Договор №[ЕИК]/27.12.2018 г.; Приложение № 1 към Договор №[ЕИК]/27.12.2018 г. „Условия

за ползване на комплексна услуга /пакет/ -Фиксиран интернет и цифрова телевизия“. Във връзка с така подадената жалба с писмо изх. № ППН-01-435/2/02.07.2019 г. на [фирма], на основание чл. 36 от АПК, е предоставена възможност да изрази писмено становище по жалбата, както и да предостави относими към становището доказателства. С молба вх. № ППН-01-435/3/12.07.2019 г. е поискано от [фирма] удължаване на срока за изразяване на становище. Със становище вх. № ППН-01-435/6/22.07.2019 г. [фирма] е изразило становище за неоснователност на жалбата, както и е посочило, че с оглед достоверността на договорите, няма основание да се счита, че подписите под тях са неистински и че е извършена злоупотреба от страна на дружеството по отношение използването на личните данни на г-н Г.. В становището се сочи още, че ако твърденията на клиента са верни се касае за извършено престъпление от служител на дружеството и следва да се сигнализира до компетентните органи. Към становището са приложени копие от: Приложение № 1 към Договор №[ЕИК] от 13.06.2017 г. „Условия за ползване на тарифни планове М. без граници 2 XL и М. без граници 3XL“, подписан от абонат П. Г.; Приложение № 1 към Договор №[ЕИК] от 13.06.2017 г. „Цени и условия за ползване на услугата фиксиран интернет през мобилна мрежа – Net В., подписан от абонат П. Г.; Договори за продажба на изплащане №[ЕИК]/13.06.2017 г., подписан с абонат П. Г.; три броя приемно – предавателни протоколи от 13.06.2017 г. за закупено крайно устройство, подписани от П. Г..

На свое заседание, проведено на 23.10.2019 г., КЗЛД е взела решение за допустимост на подадената жалба от П. Г. /препис-извлечение от протокол № 42/, както и е конституирала като страни в производството: жалбоподател П. Г. и ответна страна – [фирма]. На същото заседание е взето решение за извършване на графологична експертиза и с писмо изх. № ППН-01-435/13/30.10.2019 г. от жалбоподателя е поискано представяне на сравнителен материал. От Научноизследователски институт по криминалистика при МВР е извършена почеркова експертиза, обективирана в Протокол за извършена експертиза № 19/ДОК – 269/18.11.2019 г., съгласно който подписите в графи „Приел:“ в трите копия на Договори за продажба на изплащане №[ЕИК]/13.06.2017 г., в графи „място за полагане на подпис на Абонат“ в двата броя на Приложение № 1 към Договор №[ЕИК] от 13.06.2017 г. „Условия за ползване на тарифни планове М. без граници 2 XL и М. без граници 3XL“ и Приложение № 1 към Договор №[ЕИК] от 13.06.2017 г. „Цени и условия за ползване на услугата фиксиран интернет през мобилна мрежа – Net В.“ и графите „За КУПУВАЧ:“ в три броя копия на Приемно-предавателен протокол – обекти, представляват изображения на такива, които не са положени от П. П. Г.. В заключението се сочи още, че лицето, положило подписите в графи „Предал:“ в 3-те броя Договори, в графи „Подпис: Трите имена на служителя“ в 2-та броя Приложения и „За продавача:“ в 3-те броя Приемно-предавателни протокола, вероятно е положило и подписите в графи „Приел:“ в 3-те броя договори - обекти, в графи „място за полагане на подпис на Абоната“ в 2-та броя копия на Приложение и графите „За КУПУВАЧ:“ в 3 броя копия на Приемно-предавателен протокол – обекти. С писмо изх. № ППН-01-435/24/24.01.2020 г. на [фирма] е изпратено копие от така изготвената експертиза.

На свое заседание, проведено на 11.12.2019 г., КЗЛД е взела решение за разглеждане по същество на жалбата на П. Г. в открито съдебно заседание на 29.01.2019 г. /препис-извлечение от протокол № 49/. С писмо изх. № ППН-01-435/20/07.01.2020 г. и

писмо изх. № ППН-01-435/19/07.01.2020 г. [фирма] и П. Г. са уведомени, че жалбата ще бъде разгледана по същество на открито заседание на КЗЛД на 29.01.2019 г. от 13.00 часа, както и че същите са конституирани като страни в административното производство.

Жалбата е разгледана на проведеното на 29.01.2019 г. заседание на КЗЛД и е прието решение за отлагане разглеждането на жалбата за следващо заседание. В хода на административното производство с писмо изх. № ППН-01-435/28/04.01.2020г. от [фирма] са представени допълнителни доказателства, както и е посочено, че служителят, подписал договорите, предмет на административната преписка, вече не е на работа, за което е представено уведомление по чл. 62, ал. 5 от КТ. С писмото е представено и извлечение от системата за нотификации, удостоверяващо факта, че г-н Г. е получил кратко текстово съобщение за активация на спорните услуги и закупуване на устройствата.

Жалбата е разгледана на проведеното на 12.02.2019 г. заседание на КЗЛД и е прието решение за обявяване на жалбата за основателна и за издаване на разпореждане на администратора [фирма] на основание чл. 58, § 2, б. „г“ за нарушене на чл. 6, § 1 от Регламент /ЕС/ 2016/679, както и е даден срок за изпълнение на разпореждането. С решение № ППН-01-435/25.03.2020 г. КЗЛД е обявила жалба с рег. № ППН-01-435/03.05.2019 г., подадена от П. Г. срещу [фирма], като основателна, както и на основание чл. 58, § 2, б. „г“ от Регламент /ЕС/ 2016/679 е издала разпореждане на „А1 България“ за нарушение на чл. 6, § 1 от Регламент /ЕС/ 2016/679, както и е определен срок за изпълнение на разпореждането – един месец от влизанено на решението в сила, след което да се уведоми комисията за предприетите мерки, за което се представят доказателства.

При така установените факти, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е от надлежна страна в срока по чл. 38, ал. 7 от ЗЗЛД. Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

Оспореното в настоящото производство решение е издадено от компетентен административен орган – КЗЛД в съответствие с предоставените й правомощия по чл. 38, ал. 1 и ал. 2 от ЗЗЛД във връзка с чл. 10а, ал. 1 от ЗЗЛД и чл. 40, ал. 2 от Правилника за дейността на КЗЛД и нейната администрация. При постановяване на административния акт не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила. Решението е постановено след като е дадена възможност на страните да изразят становище и представят писмени доказателства – чл. 36 от АПК, както и след разглеждане на жалбата по същество в открито съдебно заседание съгласно чл. 9, ал. 4 от ЗЗЛД и чл. 40, ал. 1 от Правилника за дейността на КЗЛД и нейната администрация и е прието единодушно от членовете на административния орган /чл. 9, ал. 3 от ЗЗЛД/. Правилно също така административният орган е конституирал страните в развилото се пред него производство. Административният акт е постановен и в предписаната от закона форма – решение, в което са посочени мотивите – фактически и правни основания, поради които жалбата на П. Г. се приема за основателна и се уважава по отношение на [фирма].

Настоящата съдебна инстанция намира също така, че решението е постановено и в съответствие с приложимите материално-правни разпоредби и наведените в този смисъл доводи за незаконосъобразност от жалбоподателя се явяват неоснователни.

Приложимият в конкретния случай материален закон е този, действал към датата на която се твърди да е осъществено нарушението – 13.06.2017г., а не измененията, приети в следствие на влизане в сила на Регламент ЕС 2016/679. В конкретния случай това са разпоредбите, действащи до измененията, обнародвани с ДВ. бр. 17 от 26 февруари 2019 г. Следва също така да се има предвид, че отменените впоследствие разпоредби на ЗЗЛД намират отражение и в Регламент ЕС 2016/679, като текстовете на отменените разпоредби съответстват на текстове от регламента. Разпоредбата на чл. 2, ал. 2, т. 1 и т. 3 от ЗЗЛД /отм./ предвижда, че личните данни на физическите лица трябва да се обработват законосъобразно и добросъвестно, както и да бъдат съотносими, свързани със и ненадхвърлящи целите, за които се обработват. По същия начин и принципите, заложи в чл. 5, § 1, б. „а“ и б. „в“ от Регламент ЕС 2016/679 /приложим от 25.05.2018 г./, регламентирант, че личните данни са обработвани законосъобразно, добросъвестно и по прозрачен начин по отношение на субекта на данните и подходящи, свързани със и ограничени до необходимото във връзка с целите, за които се обработват /„свеждане на данните до минимум“/. Съгласно разпоредбата на чл. 4, ал. 1 от ЗЗЛД /отменен, но приложим към датата на осъществяване на нарушението/ обработването на лични данни е допустимо само в случаите, когато е налице поне едно от следните условия: 1. обработването е необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни; 2. физическото лице, за което се отнасят данните, е дало изрично своето съгласие; 3. обработването е необходимо за изпълнение на задължения по договор, по който физическото лице, за което се отнасят данните, е страна, както и за действия, предхождащи сключването на договор и предприети по негово искане; 4. обработването е необходимо, за да се защитят животът и здравето на физическото лице, за което се отнасят данните; 5. обработването е необходимо за изпълнението на задача, която се осъществява в обществен интерес; 6. обработването е необходимо за упражняване на правомощия, предоставени със закон на администратора или на трето лице, на което се разкриват данните; 7. обработването е необходимо за реализиране на законните интереси на администратора на лични данни или на трето лице, на което се разкриват данните, освен когато пред тези интереси преимущество имат интересите на физическото лице, за което се отнасят данните. Цитираните разпоредби са идентични с тези предвидени и в чл. 6, § 1 от Регламент ЕС 2016/679. В процесния случай по делото безспорно се установява обстоятелството, че личните данни на П. Г. са били обработени от [фирма], конституиран като ответна страна в производството пред КЗЛД, в качеството му на „администратор на лични данни” по смисъла на чл. 3 от ЗЗЛД /отм., но приложим към датата на извършване на нарушението/, който е обработил личните данни /трите имена, адрес за кореспонденция и ЕГН/ на П. Г. в хипотезата на събиране и употреба за подписване на Приложение № 1 към Договор №[ЕИК] от 13.06.2017 г. „Условия за ползване на тарифни планове М.

без граници 2 XL и М. без граници 3XL“, Приложение № 1 към Договор №[ЕИК] от 13.06.2017 г. „Цени и условия за ползване на услугата фиксиран интернет през мобилна мрежа – Net В., договор за продажба на изплащане №[ЕИК]/13.06.2017 г. за лихва в размер на 10.06 % и приемно – предавателен протокол от 13.06.2017 г. за закупено крайно устройство. По делото безспорно се установява също така, че обработване на личните данни на П. Г., е извършено от служител на [фирма], обстоятелство, което не оспорва и от жалбоподателя. В хода на административното производство безспорно се установява, че обработените по този начин лични данни на П. Г. е извършено без негово съгласие и знание, доколкото подписите, положени върху тези договори и приемно-предавателни протоколи в графи „Приел:“, „място за полагане на подпис на Абоната“ и „За КУПУВАЧ:“, не са положени от него. Видно от извършена в административното производство от Научноизследователски институт по криминалистика при МВР почеркова експертиза, обективизирана в Протокол за извършена експертиза № 19/ДОК – 269/18.11.2019 г., подписите в графи „Приел:“ в трите копия на Договори за продажба на изплащане №[ЕИК]/13.06.2017 г., в графи „място за полагане на подпис на Абонат“ в двата броя на Приложение № 1 към Договор №[ЕИК] от 13.06.2017 г. „Условия за ползване на тарифни планове М. без граници 2 XL и М. без граници 3XL“ и Приложение № 1 към Договор №[ЕИК] от 13.06.2017 г. „Цени и условия за ползване на услугата фиксиран интернет през мобилна мрежа – Net В.“ и графите „За КУПУВАЧ:“ в три броя копия на Приемно-предавателен протокол – обекти, представляват изображения на такива, които не са положени от П. П. Г.. В тази връзка следва да се има предвид, че дали при изготвянето на процесните договори и приемно-предавателни протоколи е извършено престъпление, както е в конкретния случай, е обстоятелство ирелевантно към предмета на спора /в този смисъл е и решение № 1876/08.02.2013 г. на ВАС, постановено по адм. дело № 3224/2012 г./. С оглед на това съдът намира, че достъпът до личните данни на един от абонатите на [фирма] и обработването им при подписване на процесните договори и приемно-предавателни протоколи в системата на жалбоподателя е осъществен неправомерно, без да е налице основанието по чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД /отм./, съгласно който обработването на лични данни е допустимо когато физическото лице, за което се отнасят данните, е дало изрично своето съгласие. Неоснователно се явява възражението на жалбоподателя, че доколкото между дружеството и П. Г. е имало валидно сключен договор, то данните на абоната са бил обработени в контекста на нормалната търговска дейност на дружеството. Обстоятелството, че заинтересованата по делото страна има вече сключен договор с мобилния оператор за ползване на услуга – домашен интернет, не може да обоснове извод, че последващото обработване на негови лични данни при попълване на договори за нови услуги е свързано с изпълнение на задължения по вече сключения договор, както и че той вече е дал съгласието си неговите лични

данни да бъдат обработвани при всеки друг случай, каквото е попълването на нов договор или приемно-предавателен протокол, водещо до създаване на нови задължения за техния сочен за потребител П. Г.. Не се установяват по делото в конкретния случай да са налице и останалите хипотези по чл. 4, ал. 1, т. 1, т. 3, т. 4, т. 5, т. 6 и т. 7 от КЗЛД /отм./, съответно по чл. 6, § 1, б. „а“, „б“, „в“, „г“, „д“ и „е“ от Регламент ЕС 2016/679.

По отношение на наложената на жалбоподателя принудителна административна мярка за предприемане на допълнителни технически и организационни мерки да се уведомяват своевременно абонатите при промяна в договора или за закупени нови мобилни устройства, следва да се има предвид, че КЗЛД разполага с оперативна самостоятелност като в съответствие с предоставените ѝ функции преценява кое от корективните правомощия по чл. 58, § 2 от регламента да упражни. Преценката следва да се основава на съображенията за целесъобразност и ефективност на решението при отчитане особеностите на всеки отделен случай и степента на засягане на интересите на конкретното физическо лице – субект на данни, както и на обществения интерес. Правомощията по чл. 58, § 2 от регламента, без това по б. "и", имат характера на принудителни административни мерки, чиято цел е да предотвратят, респ. да преустановят извършването на нарушение, като по този начин се постигне целеното от него поведение в областта на защитата на личните данни. Изцяло от преценката на надзорния орган зависи дали да приложи спрямо конкретния случай някоя от посочените в чл. 58, § 2, б. "а" – "з" и б. "й" принудителни административни мерки или да наложи глоба или имуществена санкция или да приложи и някоя от мерките по б. "а" – "з" и "й" съвместно с налагането на административно наказание по б. "и". При определяне на корективната мярка следва да бъде съобразена целта, която се преследва с налагането ѝ и дали с изпълнението ѝ тази цел ще бъде постигната. В конкретния случай съдът намира, че правилно КЗЛД е приела, че в случая е приложима корективната мярка по чл. 58, § 2, б. „г“ от Регламент /ЕС/ 2016/679.

По изложените съображения настоящият съдебен състав приема така подадената жалба за неоснователна и недоказана и като такава същата следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора и доколкото от процесуалния представител на ответника е претендирано присъждане на юрисконсултско възнаграждение, то жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на ответника, на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, сумата в размер на по 100 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение, определено по реда на чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд София-град, 24 - ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], [населено място], представлявано от А. В. Д. и М. М., срещу Решение № ППН-01-186 от 10.01.2019 г. на Комисията за защита на личните данни.

ОСЪЖДА [фирма], [населено място], представлявано от А. В. Д. и М. М., да заплати на КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ сумата в размер на 100 /сто/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

СЪДИЯ:

